ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΓΩΝΕΣ ΜΕΧΡΙ ΘΥΣΙΑΣ

Ἠμπορεῖ κανεὶς οἰκογενειάρχης νὰ ἀποφύγῃ τὸν τίμιον ἀγῶνα καὶ τὶς θυσίες; Μόνον ὅποιος θέλει νὰ ζήσῃ μὲ προϋποθέσεις ἀνεντιμότητος καὶ μὲ τακτικὴ τὶς καθημερινὲς ἀβαρίες συνειδήσεως. Ἂν ὅμως μὲ προϋποθέσεις τιμιότητος προχωρῇ, ἀσφαλῶς θὰ κληθῇ, θὰ καλῆται κάθε ἡμέρα νὰ γίνεται ἀγωνιστὴς καὶ μαχητὴς καὶ μάλιστα πρώτου μεγέθους πολλάκις. Καὶ οἱ ἀγῶνες αὐτοὶ θὰ εἶναι ἄλλοτε μὲν ἀπὸ ἐσωτερικοὺς καὶ ἄλλοτε ἀπὸ ἐξωτερικοὺς λόγους καὶ προκλήσεις. Πόσες καὶ ποιὲς ἐξωτερικὲς προκλήσεις ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ ἕνας τίμιος οἰκογενειάρχης, δὲν χρειάζεται νὰ ὑπομνήσωμεν. Ἴσως, δὲν θὰ ἀπέχωμεν τῆς ἀληθείας, ἂν εἴποῦμε, ὅτι ἀπὸ τῆς πρωΐνῆς ἐξόδου τοῦ σπιτιοῦ μέχρι τῆς ἑσπέρας θὰ βρίσκεται σὲ ἀγῶνα.

Θέλετε, μήπως, νὰ ἀναφερθοῦμε στὸν ἐσωτερικὸν ἀγῶνα; Πολλαπλοῦς καὶ πολυμερῆς, συνεχὴς καὶ ἀτελείωτος θὰ εἶναι ὁ ἀγών του. Μὲ τὰ παιδιά, γιὰ τὰ παιδιά, ἀπὸ τὰ παιδιά του: Συντήρησις, ἀγωγή, μόρφωσις, σπουδή, ἀποκατάστασις... Μὲ τὴν σύζυγο; Ἐδῶ, γιὰ τὸν ἰδιότυπον αὐτὸν ἀγῶνα ἂς μὴν ἀναφέρωμε τίποτε τὸ συγκεκριμένο, γιατί πολλοὶ σύζυγοι θὰ πικραθοῦν ἀπὸ τὶς ὑπομνήσεις. Ἀρκούμεθα, ὅμως στὸ λόγο «τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίζεσθε». Καὶ ὁ καλὸς ἀγὼν θὰ ἑξακολουθῇ καὶ θὰ συνεχίζεται μέχρι τέλους. Κάθε ὑποστολὴ τῆς ἀγωνιστικῆς σημαίας σημαίνει ἤτταν καὶ μάλιστα πολὺ λυπηρὰν στὰ ἀποτελέσματά της. Θὰ συνεχίζεται ὁ ἀγὼν χωρὶς ἀνάπαυλες καὶ διακοπές. Θὰ προχωρῇ μέχρι θυσίας!

Θὰ ἀπαιτηθοῦν, ἴσως, ἀσφαλῶς, θυσίες. Θὰ εἶναι, λοιπόν, ἕτοιμος ὁ καλὸς οἰκογενειάρχης νὰ εἰσβάλῃ στὸ πεδίο τῶν θυσιῶν. Ἂς εἶναι δὲ βέβαιος γιὰ δύο πράγματα. Τὸ πρῶτο εἶναι, ὅτι δὲν θὰ τοῦ ζητηθοῦν θυσίες πάρα πάνω ἀπὸ τὶς δυνάμεις του. «Τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν». Καὶ τὸ δεύτερο, μετὰ ἀπὸ τὴν θυσία ἢ καλύτερα κατὰ τὴν θυσία, θὰ χαίρῃ μεγάλη χαρὰ ἡ συνείδησις θὰ τὸν ἀμείβῃ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἐπιτυχία. Θυσίες, λέμε, δυνατές. Θὰ ὑποχρεωθῇ π. χ. νὰ καταβάλῃ κόπους πολλοὺς καὶ μεγάλους, θὰ ὑποβληθῇ στὴν περιστολὴ τῶν πρώτων του ἀνέσεων καὶ τοῦ «χουζουριοῦ» του, προκειμένου νὰ συντηρήσῃ τὴν πτωχὴ καὶ πολυμελῆ οἰκογένειάν του. Θὰ ὑποχρεωθῇ καὶ θὰ παρακαλέσῃ πολλοὺς νὰ τοῦ γίνουν συναντιλήπτορες καὶ συνεπίκουροι στὴν πρόοδο καὶ μόρφωσι τῶν παιδιῶν του. Θὰ στερηθῇ περιττῶν καὶ δευτερευόντων δικαιωμάτων, ἂς ποῦμε. Δυνατόν, ὁ σημερινὸς οἰκογενειάρχης, στὴν παιδικὴ καὶ νεανική του ζωὴ νὰ ἐνικᾶτο ἀπὸ ταπεινὲς ἐπιθυμίες καὶ χαμηλὰ αἰσθήματα καὶ ἐπιλήψιμες συνήθειες, δὲν ξέρω ποιές. Σήμερα, ὅμως, ποὺ τὰ σκηνικὰ τῆς ζωῆς του ἄλλαξαν, θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ κόψῃ αὐτὲς τὶς ἄτακτες συνήθειες, τὶς ἄνομες ἐπιθυμίες, τὶς ἔνοχες ἀδυναμίες. Μά, θὰ τὸ κατορθώσῃ; Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τοῦ δίνει μιὰ δυνατὴ συνταγή: ὅλα τὰ μπορεῖς μὲ συμπαραστάτη τὸν Δυνατό! Αὐτοῦ τοῦ εἴδους οἱ θυσίες εἶναι, ἀσφαλῶς, πιὸ δύσκολες, ἀλλὰ καὶ πιὸ ἀποτελεσματικὲς γιὰ ἕνα πετυχημένον οἰκογενειάρχη.

Καὶ ἀφοῦ κάμῃ αὐτὲς τὶς θυσίες, ἀφοῦ πετύχῃ τὴν ἀνωτέρα «πασῶν τῶν νικῶν», τὴν κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ του, δηλαδή, νίκην, τότε, μὲ τὸ δίκηο του, θὰ μπορῇ νὰ ζητήσῃ θυσίες καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας του. Τότε θὰ δικαιοῦται νὰ πῇ στὴ σύζυγό του· δὲν μπορεῖς, π. χ., νὰ εἶσαι μοντέρνα γυναίκα, διότι καὶ διότι... Δὲν δικαιοῦσαι νὰ εἶσαι ματαιόδοξη, σπάταλη... Τὸ ἴδιο καὶ στὰ παιδιά του. Θὰ τοὺς ἐπιβάλλῃ σιγὰ - σιγὰ τὸν δρόμο τοῦ καθήκοντος καὶ τῶν θυσιῶν, γιὰ ν' ἀνεβαίνουν.

Νά, λοιπόν, ἕνας καλὸς ἀγωνιστὴς καὶ ἕνας πρωτοπόρος στὸ δρόμο τῶν θυσιῶν.

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΩΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΑΞΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ος ἐνδεχομένως νὰ ἐμφορῆται ἀπὸ τοιαύτας ἀντιλήψεις.

Ἡ ἑκτίμησις τῆς σημασίας τοῦ ἐξασκουμένου ἐπαγγέλματος μετρεῖται μὲ τὸν μόχθον, μὲ τὸ κεφάλαιον τοῦ κόπου, ποὺ κατατίθεται διὰ τὴν ἐνάσκησιν τοῦ οἱουδήποτε ἐπαγγέλματος. Εἴτε ὑποδηματοποιὸς εἶναι ὁ ἐπαγγελματίας, εἴτε γεωργός, εἴτε ὁδοκαθαριστής, εἴτε ἁλιεύς, εἴτε ὑπάλληλος, εἴτε ἐπιστήμων ἢ καθηγητὴς κλπ., εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος καταβάλλει εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον μίαν ἐργασίαν, μίαν προσπάθειαν. Ἡ λογικὴ μᾶς λέγει, ὅτι χρειάζεται τόσος μόχθος, τόση προσοχὴ καὶ τόση πνευματικὴ συμβολὴ διὰ νὰ ἐπιτελεσθῇ μὲ πληρότητα καὶ τάξιν ἕνα ὁποιοδήποτε ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω ἐπαγγέλματα. Καὶ αὐτὸ συνιστᾷ τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τοῦ ἐπαγγέλματος.

Πολλὲς φορές, ὅμως, παρατρέχομεν, περιφρονοῦμεν ἴσως ἐπαγγέλματα, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦνται ἀπὸ ἄλλους συνανθρώπους μας. Διότι τὰ θεωροῦμεν ὡς κατώτερα καὶ ἀσήμαντα. Περισσότερον ἀντικοινωνικὴ καὶ ἀντιλογικὴ συμπεριφορὰ δὲν δύναται νὰ νοηθῇ. Περιφρόνησις ἐπαγγελμάτων χειρωνακτικῶν καὶ ὑπερτίμησις ἔργων πνευματικῶν ἀκραιφνῶς, εἶναι κᾶτι τὸ ἀντενδεικνυόμενον. Ὑπερτίμησις ἔργων τεχνικῶν, ἐπίσης κᾶτι τὸ ἄτοπον.

Τὸ θέμα τὸ κατανοοῦμεν πληρέστερα, ὅταν τὸ κάθε ἐπάγγελμα τὸ συνδέσωμεν μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀξίας καὶ τῆς σημασίας, τὴν ὁποίαν προσλαμβάνει διὰ τὸν μετερχόμενον τοῦτο ἄνθρωπον. Διὰ νὰ φανταστοῦμε πόσον μέγα πρόβλημα εἶναι ἡ περίπτωσις τῆς ἀνεργίας διὰ μίαν χώραν, ἂς σκεφθοῦμε τὴν κοινωνικὴν ἀναταραχήν, ἡ ὁποία δημιουργεῖται εἰς ἐποχὰς δυσκόλους, ὅταν ἀποχωρισθῇ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν ἐργασίαν του καὶ τὸ κύριον ἔργον του. Ἐπίσης τὸ παράδειγμα τῆς Κατοχῆς, ὅπου τόσοι βιαίως ἀπεξενώθησαν ἀπὸ τὸ ἔργον των.

Τὸ ἐπάγγελμα, χωρὶς νὰ εἶναι αὐτοσκοπός, ὅμως εἶναι στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον προσαπίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ πράξεις καταλυτικὰς τῆς ἀξιοπρεπείας του, τῆς ὑποστάσεώς του καὶ τῆς ἐλευθερίας του. Τὸν προστατεύει ἀπὸ ἐνεργήματα ἀποσυνθετικὰ τῆς προσωπικότητός του. Εἶναι τὸ μέσον, ποὺ ὑπηρετεῖ τῆς ἀρετῆς τὴν ἐπιδίωξιν. «Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν», γράφει ὁ Ἡσίοδος.

Χωρὶς τὸ ἐπάγγελμα, γίνεται ἀναρχούμενον ὂν ὁ ἄνθρωπος. Τὸ ἐπάγγελμα εἶναι δύναμις, ἡ ὁποία πειθαρχεῖ καὶ ἕξεις κακὲς καὶ προλαμβάνει ἐσωτερικὰς συγκρούσεις. Δι' αὐτὸ ἀκόμη ἀποβαίνει ἀξία προσωπικὴ τὸ ἐπάγγελμα. Τὸ ἐπάγγελμα εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπισφραγίζει τὴν προσωπικὴν πνευματικὴν παρουσίαν τοῦ ἀνθρώπου. Οἱονδήποτε ἐπάγγελμα, ἐφ' ὅσον δὲν καθάπτεται τῆς τιμῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἔρχεται ὡς ὄργανον ἔξοχον νὰ ὑπηρετήσῃ ἠθικοὺς καὶ πνευματικοὺς σκοπούς. Ἐπάνω εἰς αὐτὸ θὰ διατυπωθοῦν εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν ἀκόμη μερικὲς σκέψεις. Τὸ θέμα εἶναι τόσον εὐρὺ καὶ σοβαρόν.

Δ. Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Φιλόλογος καθηγητὴς

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον **FORD PREFECT** μεταχειρισμένον, ἐν ἀρίστῃ καταστάσει μηχανικοῦ του συγκροτήματος, ἠλαττωμένης φορολογίας. Πληροφορίαι τηλ. 27-56 (Φιλοποίμενος 39).

ΠΕΡΙ ΜΙΑΝ ΚΑΛΗΝ ΑΠΑΡΧΗΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΝΩΣΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Τοῦ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΝΙΤΣΑ, Δικηγόρου

Μιὰ νέα ἐποχὴ φιλοδοξεῖ νὰ ἐγκαινιάσῃ στὴν πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ τῆς πόλεώς μας ὁ νέος δήμαρχος καὶ ζητάει τὴ συμπαράσταση τοῦ ἐπιστημονικοῦ μας κόσμου. Χαιρετίζουμε μὲ ἐνθουσιασμὸ τὰ σχέδιά του καὶ πιστεύουμε πὼς ἕνας ζωογόνος ἀέρας ἄρισε νὰ φυσάῃ πάνω ἀπὸ τὴ μουχλιασμένη ἀτμόσφαιρα τοῦ τόπου μας καὶ θὰ φέρῃ λίγο ἥλιο στὶς καρδιὲς καὶ στὰ μυαλὰ τῶν ἀνθρώπων του. Κάθε ἕνας, ποὺ συναισθάνεται τὴν κατάπτωσή του καὶ πονάει γιὰ τὸ κατάντημά του, θὰ βρεθῇ στὸ πλευρό του. Μιὰ μεγάλη πολιτεία, ποὺ φιλοδοξεῖ νἆχῃ Πανεπιστήμιο, δὲν ἔχει τὴν πιὸ μικρὴ αὐθύπαρκτη πνευματικὴ κίνηση καὶ κάθε τόσο διαπιστώνεται πόσο χαμηλὸ εἶναι τὸ ἐπίπεδο τῶν ἀνθρώπων, ποὺ τὴν κατοικοῦνε καὶ πόσο ἀνίκανοι εἶναι νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὶς στενὲς ἐπαγγελματικές τους ἐπιδιώξεις καὶ ἀπὸ τὰ «ὑλιστικὰ» τους ἐνδιαφέροντα.

Βεβαίως, ἡ Πάτρα εἶναι μιὰ πόλη τοῦ ἐμπορίου, ποὺ ἡ ψυχολογία του ἔγινε τὸ χαρακτηριστικὸ τῶν ἀνθρώπων της, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὴ κάνουμε καὶ μιὰ πόλη, ποὺ θὰ μπορῇ νὰ ἐξαρθῇ καὶ σὲ πνευματικὲς ἐπιδιώξεις καὶ ποὺ θὰ δίνης τὶς δυνατότητες στοὺς πολίτες της γιὰ τὴν πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ἀνάπτυξί τους. Αὐτὸ εἶναι ἕνα δύσκολο ἔργο καὶ χρειάζονται πολὺ ἀγῶνες καὶ πολλὲς ἐπίμονες προσπάθειες γιὰ νὰ ἀλλάξῃ μιὰ μακρυά, κακὴ παράδοση καὶ νὰ δημιουργηθῇ ἕνα ἀγαθὸ νέο κλίμα.

Πιστεύουμε ὅτι ὁ κ. δήμαρχος μὲ τὴ σταυροφορία, ποὺ ἀνέλαβε καὶ μὲ τὴ συμβολὴ τῶν ἐπιστημόνων καὶ τῶν ἄλλων, ποὺ μποροῦν νὰ προσφέρουν σένα τέτοιο σκοπό, θὰ τὸ ἐπιτύχῃ. Ὅποιοι θέλουν, μποροῦν καὶ θέλουν πολλοὶ νὰ ἀλλάξῃ ἡ ζωὴ στὴ πόλη μας καὶ θὰ δώσουν τὴ συμβολή τους γιὰ τὴν ἀλλαγή. Ἀρκεῖ νὰ ὑπάρξῃ μιὰ κατευθυντήρια δύναμη, μιὰ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπή, ἕνα πρόγραμμα. Μπορεῖ κοὶ ὁ πιὸ ἀσήμαντος νὰ προσφέθῃ κάτι σημαντικό. Ὑπάρχει στὸ καθένα μας μιὰ ἱκανότητα κρυμμένη, ποὺ, ἂν τὴ κινητοποιήσουμε, θὰ δώσῃ ἕνα καλὸ ἀποτέλεσμα. Καὶ ὑπάρχουν καὶ σημαντικοὶ ἄνθρωποι ἀνάμεσά μας, ποὺ χάνονται μέσα στὴ γενικὴ ἀδιαφορία καὶ ἀπραξία καὶ μποροῦν μὲ τὴ συνεργασία καὶ τῶν ἄλλων, νὰ δημιουργήσουν καὶ νὰ προσφέρουν μιὰ ὑψηλὴ ὑπηρεσία στοὺς συμπολίτες τους, ἀλλὰ καὶ στὸν ἑαυτόν τους.

Πρέπει οἱ ἐπιστήμονες νὰ πάρουν μιὰ ἐνεργητικὴ θέση στὴ ζωή, πρέπει νὰ καταλάβουν ὅτι ἔχουν ἠθικὴ ὑποχρέωση νὰ συνεισφέρουν στὴ κάθε εἴδους ἀνάπτυξη τῶν συνανθρώπων τους. Πρέπει νἆναι οἱ ὁδηγοί, ποὺ τοὺς δείχνουν τὸ δρόμο, ποὺ τοὺς ρίχνουν τὸ φῶς. Δὲν φθάνουν οἱ ἐμμισθες ὑπηρεσίες τους, ἡ ἀξία τους κρίνεται ἀπὸ τὴν ἄμισθη προσφορά τους. Δὲν φτάνει, κλεισμένοι στὸ μικρὸ μικρὸ κόσμο τῆς εἰδικότητάς τους, νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους σ' ὅσους τοὺς τὶς ζητήσουν· πρέπει νὰ πετάξουν τὶς παροπίδες τους, νὰ βγοῦν στὴ ζωὴ καὶ νὰ ἀγωνιστοῦν, γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ καὶ γιὰ τὴν ὑπόθεση τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ κ. δήμαρχος μὲ τὰ σχέδιά του δίνει τὶς εὐκαιρίες νὰ φανοῦμε ἀληθινοὶ ἐπιστήμονες καὶ συνεπεῖς ἄνθρωποι. Ἀλλά, ποιὰ εἶναι τὰ σχέδια τοῦ κ. δημάρχου, εἶναι γνωστά, θὰ ὑποβάλλω καὶ ἐγώ, ἀφοῦ ἄλλωστε μᾶς τὸ ζήτησε, μερικά, χωρὶς νὰ πιστεύω πὼς εἶναι μόνο δικά μου.

1) Νὰ συσταθοῦν πνευματικὲς Ἑστίες σὲ δύο ἢ καὶ περισσότερες περιοχὲς τοῦ δήμου μας (μιὰ ἂς ποῦμε στὰ Προσφυγικά, ἄλλη στὸν Ἁγι — Ἀλέξη κλπ.). Οἱ πνευματικὲς Ἑστίες θὰ διαθέτουν βιβλιοθήκη καὶ μεγάλη αἴθουσα, ποὺ θὰ γίνωνται διαλέξεις, μορφωτικὲς συζητήσεις, προβολὲς μορφωτικῶν ταινιῶν κ.ἄ. Θὰ διευθύνωνται ἀπὸ ἐνεργητικοὺς καὶ φιλότιμους πολίτες καὶ σὲ συνεργασία μὲ τὰ προσδευτικὰ σωματεῖα τῆς περιοχῆς, θὰ ἀναλάβουν τὴ πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ καλλιέργεια τῆς περιοχῆς (θὰ συσταίνουν, ἂς ποῦμε, κάθε καλὴ προσπάθεια νὰ γίνεται στὴ πόλη μας μέχρις ἀκόμη, ὅπως γίνεται σὲ ἄλλες χῶρες, νὰ μποροῦν νὰ συστήσουν καὶ ἐρασιτεχνικὸ θίασο). Αὐτὸ τὸ θεωρῶ ὕψιστο ἔργο καὶ τελείως ἀπαραίτητο γιὰ τὴ προσπάθεια νὰ φτάσῃ ἡ καλλιέργεια, τὸ πνεῦμα στὸ λαό, ποὺ εἶναι ἐπιδίωξη τοῦ κ. δημάρχου καὶ ἠθικὸ καθῆκον μας. Σχετικὰ μὲ τὴν ἐξεύρεση τῶν χρημάτων γιὰ τὴ κατασκευὴ τῶν Πνευματικῶν Ἑστιῶν, ἀφοῦ δηλώνει ὁ κ. δήμαρχος πὼς δὲν ἔχει λεφτὰ τὸ ταμεῖο τοῦ Δήμου, ἂς πουλήσῃ τότε κάνα ἀκίνητο.

2) Νὰ ἀπαλλοτριωθῇ τὸ σπίτι, ποὺ γεννήθηκε ὁ Παλαμᾶς καὶ νὰ γίνῃ Μουσεῖο Παλαμᾶ, ποὺ νὰ δείχνῃ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο του καὶ Μουσεῖο ἀκόμη τῆς πόλης τῶν Πατρῶν (ὅπως ἔχουν πολλὲς πόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ), ποὺ νὰ δείχνῃ τὴ ζωὴ τῆς πόλης, ὡς καὶ τὴν ἱστορία της χρήσιμο γιὰ πολλοὺς λόγους. Εἶναι ντροπή, τὸ σπίτι ποὺ γεννήθηκε ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ μεγάλους ἄνδρες, ποὺ γέννησε ἡ νέα Ἑλλάδα καὶ τὸ πρῶτο καύχημα τῆς πόλης μας, νὰ μένῃ ἕνα κοινὸ σπίτι. Ἔχουν παρέλθει οἱ ἐποχές, ποὺ οἱ πλούσιοι τοῦ Ἔθνους μας ἦσαν καὶ ἐθνικοὶ εὐεργέτες. Ἂς μαζέψῃ ὁ Δῆμος ἔστω καὶ μὲ ἐράνους λεφτά, ἂς βοηθηθῇ ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ ἂς τὸ ἀπολλοτριώσῃ. Ἡ παροῦσα Κυβέρνηση ἀποτελεῖ εὐκαιρία γι' αὐτὸ τὸ σκοπό.

3) Νὰ ἱδρυθῇ πνευματικό - ἐπιστημονικὸ περιοδικό, ἂς ποῦμε τὰ «Ἀχαϊκὰ Γράμματα», ὄργανο τῆς Ἑνώσης ἐπιστημόνων καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ πνευματικοῦ κέντρου. Τὸ περιοδικό, ὄχι μόνον θὰ ἀναπτύσσῃ καὶ θὰ καλλιεργῇ τὴ πνευματικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ καλλιέργεια στὸ δῆμο, ἀλλὰ θὰ ἁπλώνῃ καὶ τὴν ἀκτινοβολία τῆς πόλης μας σὲ πλατειὰ περιοχή.

4) Νὰ ἱδρυθῇ ἡ πολυπόθητος Λέσχη ἐπιστημόνων. Αὐτὴ ἡ παλιὰ ἰδέα ἤρθε καιρὸς νὰ γίνῃ πράξη. Μετὰ μὲ τὴ θερμὴ συμπαράσταση τῶν ἐπιστημονικῶν συλλόγων, ἂς ἀναλάβῃ ὁ Δῆμος σὰν ὑπόθεση τοῦ Δήμου, τὴ δημιουργία τῆς Λέσχης. Δὲν θἆναι μόνον κέντρον ἀναψυχῆς, ὅπως παραξηγεῖται ἀπὸ πολλούς, ἀλλὰ καὶ ἐξορμητήριο τῶν ἐπιστημόνων (800—900 στὴν πόλη μας) γιὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ πνευματικοῦ κέντρου. Θἆναι κέντρο ἄμιλλας καὶ θερμοκήπιο προοδευτικῆς δράσης. Θὰ δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ βλέπωνται οἱ διάφοροι ἐπιστήμονες, νὰ δημιουργήσουν ὁμαδικὴ δραστηριότητα καὶ θὰ στεγάζῃ καὶ τὴ κίνηση τῆς ἑνώσις ἐπιστημόνων. Θἆναι ἕνα κέντρο ὑ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΝΟΥΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τὴν πειθαρχημένη μπαγκέττα τοῦ Θεόφραστου Σακελλαρίδη, χαρίζουν μιὰ σπάνια θραδυὰ καλοῦ γούστου μὲ τὴν «Μαμζὲλ Νιτοὺς» στοὺς Πατρινοὺς τῆς ἀξέχαστης ἐκείνης ἐποχῆς.

★

Καὶ μετὰ τὴν πρώτη του αὐτὴ γνωριμία, ὁ Παπαγιάννης μὲ τὸν θίασό του κατακτᾶ τὸ Πατρινὸ Κοινὸ ὁλοκληρωτικά. Ἡ Ροζαλία Νίκα, ἡ ὡραιοτάτη καὶ ἀηδονόλαλη πρωταγωνίστριά του, κατακτᾷ ὄχι μονάχα τοὺς ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ τὶς γυναῖκες μὲ τὶς κομψὲς τουαλέττες της.

Τὰ γιασεμιά, δεμένα μὲ μεταξωτὲς κορδελλίτσες, γέμιζαν κάθε θράδυ τὴ σκηνὴ τοῦ «Δημοτικοῦ». Αἱ παραστάσεις κυλοῦσαν σὰν ὄνειρο φθινοπωρινῆς νύχτας, ὅπως ἔγραφε ἡ «Πελοπόννησος» τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Τόσος μεγάλος ἦτο ὁ θρίαμβος, ὥστε, ὅταν ἐτελείωσε ἡ σειρὰ τῶν παραστάσεων συνδρομητῶν, ὁ θίασος παρέμεινεν ἀκόμη ἐπὶ μία ἑβδομάδα, κατόπιν γενικῆς ἀπαιτήσεως, γιὰ νὰ ἐπαναλάβῃ ὅλα τὰ ἔργα ποὺ εἶχε παίξει.

Καὶ ὁ κύκλος τῆς πρωτοφανοῦς αὐτῆς θεατρικῆς ἐπιτυχίας κλείνει μὲ τὴν «τιμητικὴ» τῆς Ροζαλίας Νίκα, μὲ τὴν «Μαμζὲλ Νιτούς». Σωστὴ ἀποθέωσις ἔγινε τὸ θράδυ ἐκεῖνο εἰς τὴν ὡραία πρωταγωνίστρια. Ἡ σκηνὴ ἀπὸ τὴν πρώτη πράξι μεταθάλλεται σὲ ἀνθόκηπο καὶ τὰ δῶρα, προσφερόμενα ἰδιοχείρως ἀπὸ τοὺς θαυμαστάς της καὶ τὰς θαυμαστρίας της, κατακλύζουν τὸ καμαρίνι τῆς κατασυγκινημένης Ροζαλίας, ποὺ μὲ φιλιὰ εὐχαριστεῖ τοὺς πάντας.

Τόσο μεγάλη ἦτο ἡ ἐπιτυχία καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν θεατῶν, ὥστε ἡ αὐλαία τῆς τελευταίας πράξεως ἀνοιγόκλεισε δώδεκα φορές.

★

Καὶ ἀκόμα, στὸ τέλος, γιὰ νὰ δείξουν οἱ Πατρινοὶ κύριοι τὴν ἀγάπη τους καὶ τὴν εὐγένειά τους, ξέζεψαν τὰ ἄλογα ἀπὸ τὴν καρότσα τοῦ Κανάρη, ποὺ περίμενε ἔξω ἀπὸ τὸ θέατρο νὰ μεταφέρῃ τὴν ἐκλεκτὴ πριμαντόνα, μετὰ τὴν παράστασι, στὸ ξενοδοχεῖο τῆς «Ἀγγλίας» — τότε ἦτο τὸ ἀριστοκρατικότερο τῆς πόλεως — καὶ τὰ ἀντικατέστησαν οἱ ἴδιοι. Αἱ δὲ κυρίαι καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν τῆς πετοῦσαν λουλούδια. Σωστὴ διαδήλωσι ἐσχηματίσθη καὶ τόσος ἦτο ἡ ἐνθουσιασμός, ὥστε ἡ Ροζαλία ὑποχρεώθηκε νἄθγῃ στὸ μπαλκόνι τοῦ ξενοδοχείου της καὶ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸ Κοινό, τὸ ὁποῖο τὴν καλημύχτισε μὲ θερμὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα, ποὺ ἀναστάτωσαν, χωρὶς ὑπερβολή, ὁλόκληρο τὸ χῶρο τῆς παραλίας τῆς ὡραίας, εὐγενικιᾶς, ἀξέχαστης ἀρχόντισσας Πάτρας μας τοῦ 1911.

ΑΓΓ. ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ραπτομηχαναὶ πολυτελείας, ποδοκίνητοι καὶ ἠλεκτροκίνητοι κεντήματος καὶ ραφήματος τελευταίου τύπου εἰς τιμὰς καταπληκτικὰς καὶ μὲ 36 δόσεις. Ὁμοίως ραδιόφωνα, πικάπ, μαγνητόφωνα, ἠλεκτρόφωνα, ἀπαντα ρεύματος καὶ μπαταρίας καὶ χίλια ἄλλα εἴδη. Τακτικαὶ παραλαβαὶ δίσκων. Ἀγοράζομεν ἢ καὶ ἀνταλλάσσομεν κάθε εἶδος μὲ ἄλλο τῆς ἀρεσκείας σας Φ. Σπηλιωτόπουλος, Γεροκωστοπούλου 33, τηλ. 32-34.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ **ΤΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (ΙΤΙΕΣ)

Συνεχίζομεν μὲ τὸ καλλιτεχνικό μας συγκρότημα καὶ μὲ τὰ δύο ἀηδόνια τοῦ λαϊκοῦ τραγουδιοῦ

ΤΑΣΙΑ & ΡΟΔΟΥΛΑ

καὶ γιὰ πρώτη φορὰ εἰς τὴν πόλιν μας ἡ μεγάλη Ρωσὶς χορεύτρια

SONIA SAGAR

Θὰ σᾶς καταπλήξῃ μὲ τὰ Ἰνδικά, Ρωσικὰ καὶ Ἀραβικὰ τραγούδια. Χοροὺς Ἰνδικοὺς ΟΡΙΕΝΤΑΛ.

Μὲ τὴν συντροφιά σας στοῦ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ

ΜΕΛΛΟΝΥΜΦΟΙ

Προτοῦ ἀποφασίσετε διὰ τὶς φωτογραφίες τοῦ γάμου σας ἐπισκεφθῆτε μας

ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ — ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

Διαθέτομεν πλουσίαν συλλογὴν νυμφικῶν φορεμάτων δωρεὰν διὰ τὴν φωτογράφησιν.

ΓΟΥΝΑΡΗ — ΚΟΡΙΝΘΟΥ 325. Τηλ. 41—93 ΠΑΤΡΑΙ

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝ. ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

γραμματισμένην κινητοποίησιν τῶν ἐπιστημονικῶς καὶ τεχνολογικῶς κατηρτισμένων νέων, οἱ ὁποῖοι μὲ τὰ ἐφόδια αὐτὰ ἀποτελοῦν τὸν κύριον παράγοντα, ὁ ὁποῖος προσδιορίζει τὸ μέλλον κάθε χώρας καὶ κατ' ἐπέκτασιν τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν διαπίστωσιν, ἡ ὁποία, χωρὶς νὰ εἶναι νέα, δὲν ἔτυχε μέχρι τώρα τῆς δεούσης προσοχῆς, ἐξεπήγασεν ἡ ἵδρυσις τῶν Ἐπιμελητηρίων Νέων. Σήμερον εἰς περισσοτέρας τῶν 90 χωρῶν λειτουργοῦν τὰ Ἐπιμελητήρια Νέων, τὰ ὁποῖα σκοποῦν νὰ ἐξοπλίσουν τοὺς νέους μὲ ἱκανότητας ἀπαραιτήτους διὰ τὴν πρόοδον. Ἱκανότητας, αἱ ὁποῖαι, παραλλήλως πρὸς τὰ ἐφόδια τῆς ἐπιστήμης, θὰ δημιουργήσουν εἰς αὐτοὺς τὴν συνείδησιν τῆς εὐθύνης διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς χώρας των.

Αὐτὴ ἡ διαπίστωσις ὡδήγησεν ἀκόμη εἰς τὴν συγκρότησιν μιᾶς Ὀργανώσεως ἐπὶ παγκοσμίου κλίμακος. Τοῦ Διεθνοῦς Ἐπιμελητηρίου Νέων, τοῦ ὁποίου τὰ ἰδανικὰ ἐμπνέουν περισσοτέρας τῶν 300.000 νέους ὅλων τῶν χωρῶν.

Αὐτὴ ἡ διαπίστωσις πρέπει νὰ ἀναχθῇ εἰς «χρυσοῦν κανόνα», ὁ ὁποῖος νὰ διέπῃ πᾶσαν προσπάθειαν προόδου ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου. Ἀναγκαίως δέ, ἐφ' ὅσον ἐπιθυμοῦμεν νὰ